

MINNINGARORÐ

Nøkur minningarorð um foreldur okkara – Henriettu og Sofus Olsen

Henrietta (Jetta) Olsen (05.07.1923 – 30.03.2019)

Jetta var fødd í Árnafirði 5. juli 1923, dóttir Mariu (f. Høj) av Strondum og Hanus Hansen (Hanus í Glasstovuni) í Árnafirði. Børn teirra vóru Anna, Kristina (Stina), Jógvan, Óluva, Jetta, Jenny, Hjördis og Jastrid.

Mamma plagdi at siga, hvussu gott tað var at vera barn í Árnafirði, og hvussu væl góða barlastin, ið tá varð grundfest, mangan hjálpti henni seinni í lívinum. Pápin var nógv burtur við skipi, so børnini máttu hjálpa til í húsinum, tá ið tey vóru so fræg.

Fjúrtan ára gomul fór Jetta til Norðdepils at tæna hjá Debesi Christiansen, keypmanni. Hann reiddi út sluppinar Grundick og King Arthur. So komu boð úr Árnafirði, at mamma skuldi koma aftur, tí so nógv var at gera. Grundick var afturkomin, árnfirðingar, ið sigldu við, skuldu setast av í Árnafirði, og mamma fór við.

Árnfirðingar skóru torv í Gjórdali, og mamma bar burtur saman við systirini Jenny. Síðan aftur til Norðdepils, hesa ferðina at tæna hjá Markus og Herdis á Oyruni. Sundamenn kastaðu dúgliga nót eftir seiði, og mamma hjálpti til at kryvja, greipa og hanga upp.

Mamma tænti eisini í Lamba, hjá Stinu-Miu og Jóan Magnusi, sum hon nevndi. Hetta var ein góð tíð. Í fríløtum vitjaði hon stundum skyldfólk við Skálafjørðin, serliga á Strondum, haðan rótin rann.

So til Klaksvíkar at hjálpa systirini Onnu og Hans Jacob Justesen, sum høvdu fest búgv og áttu børn. Eftir tað hjálpti mamma systkinabarninum, Símunni Andreasen, og konuni Sigrid. Loksins fór hon niðan á Dalin á Uppsølum í Klaksvík at tæna hjá Bettu og Óla Olsen – komandi verforeldrunum.

Jetta og Sofus Olsen vóru tá farin at ganga saman. 26. mai 1947 giftust tey í fullsettari Árnafjarðar kirkju. Stóri dagurin var eitt av kæru minnum mammu. Vakrari sang segði hon seg ongantíð hoyra, hvørki fyrr ella seinni.

Foreldur okkara giftust inn á Uppsølum, har ið Betty varð fødd. Í 1948 fluttu tey í nýggj hús niðri á Uppsalaeiði. Nýggivegur 25 nevndist bústaðurin seinni. Har vóru Óli, Maria og Hanna borin í heim.

Mamma var heima og helt hús, sum vanligt var tá. Hennara partur lá ikki eftir. Tvørturímóti. Altíð skjót at hjálpa. Gestablídni var í hásæti, og mong vóru tey, sum komu á gátt. Á norðoyastevnu, tá ið árnfirðingar komu til Klaksvíkar, var mangan hugfarsligt í heiminum á Nýggjavegi.

Mamma hevði áhuga fyri søgu og nevndi eitt nú hesar dagarnar: sunnudagin 26. september 1937, tá ið Stórakai í Klaksvík varð vígd, sunnudagin eftir, tá ið Jetta varð konfirmerað í Klaksvíkar kirkju, og sunnudagin eftir aftur, tá ið kirkjan í Árnafirði varð vígd.

Sum tíðin leið, vuksu vit børn til og fluttu heimanífrá. Útbúgvingin fekst til haldar, og makar komu inn í myndina. Ommu- og abba-børn sóu dagsins ljós, og alt tóktist at laga seg so væl. Men so kom óbodni gesturin, deyðin, á gátt. Systir okkara Maria varð sjúk og doyði. Hetta var foreldrum okkara, okkum systkjum, og børnum Mariu ikki um at tala, ein døpur og svár tíð.

Pápi doyði, og mamma var einsamøll heima. Betty og Kristin búðu nær við og stuðlaðu henni væl. Sum frá leið, fekk mamma heimahjálp og var til umlættingar í Heiminum við Vágna. Síðan fór hon á Norðoya Ellis & Vistarheim. Har hevði hon tað gott, og starvsfólkini vóru øll góð við hana. Mamma sang sum ongantíð fyrr. Nú treiv hon eisini í sálmaørindi, vit ikki høvdu hoyrt hana syngja áður.

Árið eftir at vera flutt á Vistarheimið, var fjórður hennara rógvin. Mamma andaðist 30. mars 2019.

Sofus Olsen (21.11.1920 – 12.11.2005)

Sofus var føddur í Klaksvík 21. november 1920, sonur Elisabeth (Bettu), f. Joensen,

Jetta og Sofus summarið 1999

av Syðradali á Kalsoynni og Óla Olsen (Óla á Dalinum) á Uppsølum. Børn teirra vóru Amalia, Poul Jacob, Arnold, Sofus, Mourits, Anna, Joen Jacob (Jakke) og Oda.

Fjúrtan ára gamal fór pápi at arbeiða fyrifallandi arbeiði og síðani at rógva út við motorbátinum, Louisu, sum faðirin var formaður á. Seytjan ára gamal fór hann við sluppini Saltaire (Saltöyranum), sum mammu-beiggin, Johannes Joensen, av Syðradali førði. Teir royndu á Suðurlandinum um várið og í Grønlandi um summarið. Í 1940 var pápi í Grønlandi við skonnartini Viðoyinni.

Ófriðartíðir vóru – annar heimsbardagi var brostin á – og skipini góvust at fiska í Grønlandi. Pápi fór so aftur at rógva út við Louisu. Í 1943 fekk hann smittuna (tuberkklar) og var sjúkur næstu tvey árin.

Veturin 1945-46 gekk pápi á skiparaskúla í Havn. Sigldi eitt skiftið við trolaranum Barmi úr Klaksvík og var heystið

1947 annar bestimaður við skonnartini Skálanesi.

Pápi róði eisini út við Váðakletti, Varpinum og Ørvi og var á sildaveiðu við Draga-sundi. Harumframt arbeiðdi hann í fleiri ár í timburhandlinum á Varpinum.

Í 1959 fór Sofus at sigla útoyggjasigling eystur um Múlan við nýggja strandfarskipinum Másanum. Eftir átta árum í útoyggjasigling fór pápi at arbeiða á avgreiðsluni hjá Strandferðsluni á Stongunum saman við Kjartani Olsen. Síðan fór hann at sigla við Pride millum Klaksvíkar og Tórshavn og seinni við Ternuni um Leirvíksfjørð. Í 1990, tá ið hann fylti 70 ár, gavst pápi at sigla strandfarsigling.

Pápi – klaksvíkingur við stórum K – frøddist um fram-burðin, býnum var fyri. Fylgdi væl við, hvussu gekst at byggja í Klingrugarði – og at bora undirsjóvartunnilin ikki um at tala. Hann væntaði ikki at uppliva dagin, tá ið koyrandi varð undir Leirvíksfjørð. Hesum fekk hann rætt í, men

tá ið skotið varð ígjøgnum, var hann við til hátíðarløtuna uppi við Borðoyarvík.

Ferðirnar á Klaksvíkar Sjúkrahús gjørdust títtari, og vit sóu øll, hvønn vegin, tað bar. Stilli og hóvligi faðir okkara andaðist 12. november 2005.

At enda nýta vit høvi at takka øllum, sum vóru um foreldur okkara, nú tey viknaðu, doyðu og vórðu jarðað. Tøkk til Klaksvíkar Sjúkrahús, Norðoya Bú- og Heima-tænastu, Heimið við Vágna og Norðoya Ellis & Vistarheim. Tøkk til prest, kirkjutænarar og sangarar. Tøkk til tykkum, ið bakaðu og hjálptu til á ymsan hátt. Hjartans tøkk øll somul, sum fylgdu mammu og pápa til teirra seinasta hvíldarstað.

Friður veri við minninum um foreldur okkara, Jettu og Sofus Olsen.

Betty, Óli og Hanna við familjum – og børnini hjá Mariu